

El coro de Praga

Títol original: *Sbormistr* (AKA: *Broken Voices*) **Direcció i guió:** Ondřej Provozník **País:** República Txeca **Durada:** 106 min **Any:** 2025 **Gènere:** Thriller, drama **Interpretació:** Katerina Falbrová, Juraj Loj, Maya Kintera i Anna Linhartová,... **Música:** Aid Kid, Jonathan Pastircak **Fotografia:** Lukáš Milota **Distribuïdora:** A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:** 21/08/2026
Pendent de qualificació
Doblada en espanyol / Versió original en txec i anglès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

La Karolína, una nena de tretze anys, rep l'oportunitat d'unir-se a un cor d'elit, on cantarà amb la seva germana i altres noies de la ciutat. El seu talent innegable aviat cridarà l'atenció de l'exigent director del cor, que a poc a poc aprofitarà els somnis i les il·lusions de la jove per anar acostant-se a ella. (FilmAffinity)

CRÍTICA

07/07/2025 - Ondřej Provozník presenta un relat emocionant sobre el pas a l'adulthood que se submergeix en l'agitació emocional d'una jove cantant d'un cor amb subtilitat i fermesa

A principis dels anys 90, la Karolína (**Kateřina Falbrová**), una noia de 13 anys, és una prometedora cantant en un cor femení que capta l'atenció del seu director (**Juraj Loj**), i això li val el menyspreu de la resta del grup, fins i tot de la seva germana (**Maya Kintera**). **Broken Voices**, escrita i dirigida per **Ondřej Provozník** i projectada a la competició principal de Karlovy Vary, segueix de prop el viatge emocional de la Karolína, a mesura que la sensació inicial d'afalac es transforma gradualment en vergonya i culpa. Els seus sentiments s'intensifiquen amb el pas del temps, alimentats tant per pressions externes com pel conflicte intern propi. La pel·lícula s'inspira lliurement en la història real dels Bambini di Praga, un cor infantil txec compost principalment per nenes que es va veure envoltat d'un escàndol d'abusos sexuals.

Amb notable delicadesa, **Broken Voices** explora el paisatge interior dels seus dos protagonistes, utilitzant primers plans i un ritme deliberadament pausat per atraure l'espectador cap als mons íntims. Les interpretacions són contingudes però profundament expressives, i transmeten subtilment una inquietud que s'intensifica progressivament. Tot i que la pel·lícula presenta diversos personatges secundaris, sovint fa la sensació que la història gira únicament al voltant dels dos protagonistes, fet que s'ha d'entendre com una característica positiva i una mostra del gran talent del director per crear un microcosmos íntim dins d'un escenari molt més ampli. El cor omnipresent, que remet simultàniament a les nocions de col·lectivitat i aïllament, es presenta com l'entorn perfecte per a aquesta elecció narrativa.

De fet, la força de la pel·lícula rau no només en les interpretacions i en el tractament visual, sinó també en la capacitat del director per difuminar les fronteres entre el vessant personal i el vessant públic a través de la manera com la jove protagonista afronta el que li passa. Tot i així, el ritme de la pel·lícula podria haver estat més precís. La construcció progressiva de la tensió, encara que rica en atmosfera, corre ocasionalment el risc de perdre força, particularment a la primera meitat, que resulta comparativament menys cohesiva i emotiva que la segona. Aquesta darrera es desenvolupa amb una gràcia lírica i una direcció i un muntatge gairebé impecables, i generen un efecte de tensió creixent.

El fet que aquest desequilibri sigui una decisió artística intencionada queda obert a interpretació, però una progressió més harmonitzada podria haver elevat la pel·lícula a noves cotes. D'altra banda, la cinta de Provozník és un exemple sòlid de com és possible transformar un possible defecte en una fortalesa, si més no als ulls d'alguns espectadors. El nostre accés al món del cor femení es veu facilitat per la repetició d'accions i converses, així com pel fet que la pel·lícula se centra intensament en el cant, que de vegades resulta commovedorament redundant, i genera una sensació d'inquietud a mesura que la història avança.

En resum, **Broken Voices** emergeix com una pel·lícula profundament commovedora i acuradament composta, que culmina en una conclusió que, encara que una mica predictable, està plasmada amb extraordinària tendresa i contenció, deixant una empremta duradora gràcies a la seva força discreta i autenticitat emocional.

Veronica Orciari - cineuropa.org